الله متعال در هیچ روزی به اندازه ی روز عرفه، بندگان را از آتش جهنم آزاد نمی کند.

از عایشه رضی الله عنها روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَا مِنْ يَوْمٍ أَكْثَرَ مِنْ أَنْ يُعْتِقَ اللَّهُ فِيهِ عَبْدًا مِنْ النَّارِ، مِنْ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَإِنَّهُ لَيَدْنُو ثُمَّ يُبَاهِي بِهِمْ الْمَلاَئِكَةَ، فَيَقُولُ: مَا أَرَادَ هَؤُلَاءِ»: «الله متعال در هیچ روزی به اندازه ی روز عرفه، بندگان را از آتش جهنم آزاد نمی کند؛ و نزدیک می شود و به آنان نزد ملائکه افتخار می نماید و می فرماید: اینها چه می خواهند؟».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

الله متعال در هیچیک از روزها به اندازه ی روزه عرفه بندگانی را که می خواهد، از آتش دوزخ نجات نمی دهد. و الله متعال به حاجیان واقعا نزدیک می شود و نزد ملائکه به آنها افتخار می کند و برای ملائکه فضل و برتری و شرف حاجیان نمودار می شود. اهل سنت و جماعت معتقدند که الله متعال آنگونه که لایق جلال و بزرگی او تعالی است، به بندگانش واقعا و حقیقتا نزدیک است و او بالای عرش خویش قرار دارد و از مخلوقاتش جداست و حقیقتا به بندگانش نزدیک می شود و می فرماید: «ما أراد هؤلاء؟»، یعنی: اینها چه می خواهند؟ که خانواده و وطن خود را رها کرده اند و اموال خود را برای آمدن به آنجا خرج نموده اند و جسم خود را خسته کرده اند؛ یعنی: آنها جز آمرزش، رضایت، نزدیکی و دیدار الله را نمی خواهند و آنچه می خواهند برای ایشان حاصل شده و درجات آنها به میزان نیت های شان است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/8288